

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 " — "
 Negyedévre . . . 1 " 50 "
 Egy óra . . . — " 50 "
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

A selyemipar Magyarországon.

„Iam proximus ardet Ucalegon. — Hannibal ad portas.“ Itt az idő, Amerika zörget a ház kapuján, sürgetős a munka, hogy a keleti kényelem párnáiból kibontakozva, kivétel nélkül a munka zászlaja alá sorakozzunk.

A baranyamegyei szakközégek adatai azon szomorú dologról értesítenek, hogy a megyénk fő produktumát képező bor veszélyeztetve van a phylloxera, perronospora és egyéb szőlőbetegségek pusztításai által; nevezetesen: a hegyháti járásban 40 falu, a szt.-lőrincziben 4, a pécsváradi-ban 24, a pécsiben 29, a siklósiban 11, a mohácsiban 11 s a baranyaváriban 9, összesen 128 község szőlőterülete inficiált és részben már zár alatt is van. Így van ez az országnak egyéb bortermelő vidékein is.

Ehhez járul az is, hogy egyéb jövedelmi forrásunk is már évek hosszú során át apadozik hazánkban, u. m.: gabona-termelésünk, állattenyésztésünk olcsóságuk miatt keveset jövedelmeznek, annyira, hogy a viszonyok jelen állásában maholnap alig leszünk képesek életszükségleteinket fedezni, mert ha a termelők, kik a forráshoz legközelebb állnak, érzik az idők mostohaságait, el lehet képzelni, mennyire pang ilyen körülmények közt az ipar, a kereskedelem sat. és ebből kifolyólag, az éltető elemnek, a pénznek hiányában mennyire szenved az egész társadalom!

Ha hazánkban naponta szemünk elé táruló elszegényedést vizsgáljuk, az évente

20 ezernél is több végrehajtás alá kerülő földbirtok óriási számra gondolunk (a 70-es években még csak 100000-re ment a végrehajtások száma), mindez fogulatlan szemlélő benne a baj lényegét ismerheti föl; és ezen a bajon, az egyoldalú óvószerek alkalmazása mellett is, csak úgy segíthetünk, ha az eddig parlagon hevert termelési ágakra több gondot fordítunk, ha a népnek új jövedelmi forrásokat nyitunk. Ilyenek: a selymészet, méhészet, gyümölcs-tenyésztés és kertészet. Ezeket kell társadalmi-, törvényhozási- és kormány-intézkedésekkel a gyakorlati életbe átvinni és fejleszteni, — ismeretes lévén előttünk azon igazság, hogy életerős nemzeteknél a politikai hatalom súlyát nemzetgazdasági hatalmuk ereje adja meg, és csak a nemzetgazdaság terén fölhasználható erők munkájával erősödik s gyarapszik az állami élet.

Hazánkat a termelés emelése és a termelő erők gyámolítása teszik életerőssé, és nincs természetesebb alapja az egészséges állami életnek, mint a nép jóléte. Ez sokkal nagyobb biztosíték az adóképeség és így az államháztartás rendben tartására nézve is, mint az adócsavar, mely a népet a közhatalom javára dolgozó gépnek tüntetve föl, csakhamar az államélet föntartó tényezőit semmisíti meg, a mi pedig nem egyéb, mint az állami élet-ről való lemondás.

Tehát az ország termelő erejét, ennek értelmi s izomképességét kell okvetlenül minden irányban fokozni, hogy a lehető legnagyobb mérvű termelés előidézése

által a közvagyonosodás és így az adóképeség emelése eszközöltetvén, az államélet erősödhesse.

Itt ezuttal a legszebb jövővel kecsegtető termelési ággal, a selymészettel akarok foglalkozni.

Bezerédj Pál miniszteri meghatalmazottnak, a földmivélsügyi miniszteriumhoz az 1890-iki országos selyemiparról föltérjesztett „Jelentés“-ében ezeket olvassuk: „A mennyiben az ügy (selymészet) rohamos fejlődésével bebizonyított ténynek vehető, hogy népünk ezen iparágat nemcsak megkedvelte, de annak gyakorlásához a kellő ügyességet is immár elsajátítja; a mennyiben továbbá bebizonyított ténynek vehető az is, hogy ezen termelési ág gyakorlásához úgy a klimatikus, mint a gazdasági viszonyok Magyarországon határozottan alkalmasak: ennyiből kell, hogy ezen tényeknek nemzetgazdasági jelentőséget tulajdonítsunk. Emeli pedig a selyemipar nemzetgazdasági jelentőségét Magyarországon az is, hogy előállított gubóink és nyers selymünk minősége ma már európaszerte első rendűnek van elismerve és úgy selyemgubóink, mint nyers selymünk Olasz- és Franciaország legjobb hírnévnek örvendő gyárosai és kereskedői által előszeretettel és a legmagasabb folyó árak mellett vásároltatnak meg. Hogy minő horderővel bír és a nemzet közvagyonosodásának előmozdítása érdekében mennyire fontos a selyemipar meghonosítása Magyarországon s hogy ennél fogva minő jelentőséggel bír ez nemzetgazdasági tekintetből, leginkább kitűnik, ha számba

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Szeretsz-e még? . . .

Zengő, virágos szép tavasszal,
 Madárdalos májusnapon
 Szívem rabod lett mindörökre,
 Én szőke, szép kis angyalom.
 És hogy bevallottam szerelmem',
 Mondád, a szíved értem ég.
 Mi boldoggá tett vallomásod,
 — Szeretsz-e még, szeretsz-e még?

Akkor derült, fényes tavasz volt,
 Pacsirta szállt a légbe fel,
 Virágra lepke szállt virágról,
 Most lepke nincs, csak hópehely.
 Akkor vidám és tiszta kék volt,
 Most bús, sivár a szürke ég,
 Akkor, tudom, nagyon szerettél,
 — Szeretsz-e még, szeretsz-e még?

Azóta engem annyi bánat
 És annyi balszerencse ért;
 S én elfogadtam azt a sorstól
 Cserébe nagy szerelmedért.
 Az élet annyi bú-bajából
 Mostanra is maradt elég,
 De nem tudom, mit tudtam akkor:
 Szeretsz-e még, szeretsz-e még?

Mert lásd, szerelmed volt a csillag,
 Mely tündökölt bús éjszakán,
 Csodás sugára megvigasztalt,
 Ha bánat éje szállt rám.
 Oh ég-e még a tünde csillag,
 Mely nélkül oly sötét az ég?
 Én bájoló, kicsiny virágom,
 Szeretsz-e még, szeretsz-e még?

Csak mérje más a nap futását,
 S hold távolát is mérje fel,
 Hány hó alatt fordul meg újra,
 Csak kérdeje más. Nem érdekel!
 Számomra egy, csak egy a kérdés,
 S rám nézve attól függ e lét;
 Oh csak te tudsz felelni rája:
 Szeretsz-e még, szeretsz-e még?

Immár előtted összetéve
 Kérésre reszkető kezem,
 Szent félelemmel arra várok:
 E nagy talányt fejtse meg nekem.
 Szívem tovább nem tudna várni,
 Hisz' már a kintől majd elég.
 Mi vár reám, halál vagy élet?
 — Szeretsz-e még, szeretsz-e még? . . .

Zoltán Vilmos.

A mama keserve.

Monológ.

— Bizony nem mai csirkék már; az egyik harminczhat, a másik harmincznyolcz esztendő s még mindig itthon vannak.

Teremtő Istenem! mennyi tenger pénzembe került pedig már, hogy elsózzam őket. Vittem, hordoztam, cipeltem őket mindenhová, de miudhiába!

Jártam velük a színházba, képviselőházba, löversenyekre, ligetbe, szigetre, zugligetbe, orfeumba. Balaton-, Tatra-, Bihar-Füredre, még Tisza-Füredre is, ebbe a sárfészekbe is elvittem őket bálba, hogy csak elkeljenek!

Oh miért ment már ki a divatból a pócsi bucsu, debreczeni vásár, s mádi bál, ezek a biztos leány-vásárok, hol minden bovli elkelt, magam is a mádi balon ismerkedtem meg az öregemmel!

De egyrészt az én lányaim magok az okai, hogy még mindig pártában vannak. Nincs semmi ügyesség bennük, nem tudnak megcsipui semmi házasulandót.

Tinkának — ki bizalmasan megvallva, kicsit hirtelen szőke, mit a világ helytelenül

véve azon előnyöket, melyek ezen iparág gyakorlása által oly országokban éretnek el, hol az már teljesen kifejlett, ezekből következtetést vonunk arra nézve, hogy ezen eredmény arányában minő hasznot hozhatna ezen iparág Magyarországon.

És itt azon rezultátumra jön, hogy ha Olaszországban — mint tovább mondja — 28 millió lélek lakja a selyemtermelésre alkalmas területet és termel évenként átlag 40 millió kilo selyemgubót, kerekszámban 150 millió frank értékben: Magyarországon 10 millió lakossal bíró terület népe foglalkozhatnék selyemtermeléssel, megvolna a lehetőség arra, hogy Magyarországon 15 millió kilo selyemgubó mintegy 56 millió frank értékben termeltessek. És ha — mint alább folytatja: „Nem hiszem is, hogy selyemtermelésünk nyers anyagát — a sodrás, szövés és festés iparágak behozatalával — egészen földolgozni képesek legyünk, annyit bizony vélek állíthatni, hogy összes nyerstermésünk első földolgozására, t. i. a gombolyításra határozottan képesek lennénk. Ha pedig az országban termelhető 15 millió kilo selyemgubót legombolyítani kívánjuk és ezt keresztül is vihetjük, akkor ez már magában véve is nem megvetendő új iparágat képezne, amennyiben minden 1000 kilo selyemgubó legombolyításához egy éven át két személy igényeltetik s így a 15 millió kilo selyemgubó legombolyítása 30 ezer egyénnek nyujtana egész éven át biztos keresetet. Azon érték pedig, melyet a termelhető 15 millió kilo selyemgubóról legombolyított nyers selyem képviselne, — a nyers anyag, vagyis a selyemgubó értékéhez képest igen természetesen aránytalanul nagyobb lenne.

Jelenleg, mint a „Jelentés“ mondja: Magyarország évi selyemgubó termése 11 év alatt 2507 kiloról 1 millió 43 ezer kilora emelkedett.

A selyemiparral foglalkozók jövedelmének kimutatásából pedig azt olvassuk, hogy míg 1879-ben a hivatalnokok és munkások fáradságuk jutalmául csak 3700 forintot kaptak, addig ugyanazok fizetés fejében a selyemiparból 1890-ben már

1 millió 291 ezer 534 frt 89 krt élveztek.

Ezenfölül a „Jelentés“ ben említés tétetik az ország több helyén föllállított gubóraktárakról, a szegszárdi petekészítő állomásról, pancsovai és ujvidéki selyemfonó gyárakról, melyek a selyemüzletnek tiszta nyereségét és így magának a selyemiparnek törzsvagyonát képezik.

A „Jelentés“ szerint kiterjeszkedik a selyemtenyésztési intézet az eperfa-mag és fa tenyésztésére és ingyenes kiosztására is; kimutatásából kitűnik, hogy 10 év alatt községeknek és magánfeleknek 10 ezer 263³/₁₂ liter eperfamagot, 109 ezer 758 eperfát, 779 ezer 765 eperfacsemetét ingyenesen osztott ki. A községek saját faiskolájukból végleges helyre 561 ezer 410 eperfát ültetettek ki.

Mégis daczára az itt kitüntetett nagymérvű szederfatenyésztésnek, a már előre haladott selyemtenyésztésünk, mint a „Jelentés“ írja, nagy akadályokba ütközik, a mennyiben az eperfa még mindig nincs megfelelő mennyiségben, úgy hogy a tenyésztők száma aránytalanul nagy lévén, versengések és surlódások támadnak a tenyésztők között olyannyira, hogy nem egy esetben a karhatalomnak alkalmazása szükségessé vált a lomb hiánya következtében keletkezett surlódások és tettelegességek elfojtása végett, melyekre hogy tenyésztőink néha elkeseredettségükben magukat elszánják, könnyen megérthető, ha meggondoljuk, hogy fáradsággal és gondal fölnevelt hernyóikat ép a legkritikusabb időben, a midőn legtöbb táplálékot igényelnek, veszendőbe menni és már biztosnak vélt jövedelmüktől magukat megfosztva látják, csak azért, mert a lomb nem elégséges.

Azért a „Jelentés“ azon óhajnak ad kifejezést, hogy miután ma már minden szakember előtt el van ismerve, hogy hazánkban úgy a klimatikus, mint a gazdasági viszonyok ezen ipar továbbfejlesztésére igen is alkalmasak: eléggé fontos nemzetgazdasági alapot képeznek arra, miszerint kötelességül ismerjük a leghathatósabb szabályrendeletek alkalmazása mellett oda törekedni, hogy azon egyedüli akadály (eperfahiány), mely a selyemipar

fejlődésének ma még utjában áll, lehető gyorsan elháríttassék.

Ajánlja ennél fogva a „Jelentés“, hogy az eperfatenyésztés ügyét az állam vegye kezébe és a törvényhozás útján intézkedjék, hogy az országnak selyemtenyésztésre alkalmas vidékein a közhelyek, mint például állami, megyei és községi utak, utcák, közterek, valamint az egyébként hasznavehetetlen területek eperfákkal legyenek beültetve.

Ime ennyit tartottam szükségesnek a selyemipar érdekében a „Jelentés“ nyomán fölhozni, nem lesz fölösleges ehhez a legnagyobb magyar, gr. Széchenyi Istvánnak 1840. aug. 24-én a soproni eperfa-küldöttséghez intézett eme szavait is hozzátenni: „Ha van tárgy, mely oly kifejlésre képes, miszerint, bárha nem rögtön is, de egykor mezei gazdaságunk egy igen nevezetes ágát alkossa, s hazánknak fölötté szép keresetforrásul szolgáljon, az bizonyára nem egyéb, mint a selyemtenyésztés, — eperfát kell számtalant szaporítani.“

Ha már most úgy tartjuk, hogy a haza köztulajdona azon népnek, mely azt lakja, benne mindenki a tisztességes megélhetés módja s eszközeihez nyulhat, s az életjogok és javak használatában mindenkinek természetes igénye van; és ha a haza hú gyermekeinek kötelességében áll „egy mindnyájáért s mindnyája egyért“ jelmondatával, nem a szükölködők számát szaporítani, hanem a kellően jutalmazott munka nyujtás, közhatalmi befolyás és munka által való védelmében a közjólétet előmozdítani, úgy akkor az új iparágat, a selyemipart, mely nemzetgazdasági jelentőségénél fogva alkalmas ezereknek szép keresetet nyujtani, ne hagyjuk parlagon heverni, hanem egyesített erővel fejlesszük, és növeljük nagyra azt; mert a hol a polgári erények leghatalmasabb tényezője, a munka által a társadalmi s állami élet magaslatára emelkedő lelki műveltség örökös a közérdek szentélye fölött, onnan az inség s nyomor száműzve lesz és az állami élet biztos alapokon fog nyugodni.

Wagner Adolf,

baranya-sz. iványi plébános.

vöröshajúnak nevez — sok lőtás-futás, komendálás után akadt egy jómódu földbirtokos udvarlója. Az igaz, hogy szörnyen parlagias volt, hosszukat köpött a szőnyegre, s a nadrág szárán gyujtotta meg a gyufát, s mindig bagószagu volt; de az mindegy, ilyenekről leszoktathatja a felesége; csak hogy Tinka nem tudott vele banni s elszalasztotta.

Egyszer bálban voltunk; anyai szívem csak úgy repesett az örömtől, mikor láttam, hogy Kospallagi Vincze de Eadem, mint forgólódik Tinka körül, ki akkor még, az igaz, csak husz éves volt.

— Szereti nagysám a fagyaltot? — kérdezte Tinkától.

— Óh, végtelenül, csupán ily légies dolgokat szoktam enni. Ha lehetne, ambróziával táplálkoznám.

— No már pedig ennél többet ér a poshadt uborkalé is.

— Fi denc! — sápitozott ez az oktalan leány.

— De szeretnék most egy csárdában lenni!

— Ah, ön ily helyekre is elmegy? — szörnyűködött a liba.

— Ott lehet ám igazában mulatni. Tyuhaj! Ha ezt látná egyszer nagysám, sohasem kíváncznék bálba. Tud e nagysám főzni?

Hiába integettem neki, s lökdöstem oldalba, a szerencsétlen ajkbigyesztve azt felelte lenézőleg, hogy:

— Utálok a konyha szagot, migraint kapok azonnal tőle.

— Az én éd's anyám mindig maga van a honyhán, még sem huzza össze a görcs a jó pörkölt szagutl.

Ezután többé nem jött hozzánk Kospallagi. Mikor hazamentünk, képzelhetni, hogy milyen prédikációt tartottam Tinkának; akkor még azt felelte, hogy:

— Vagy báró, vagy senki!

Bevallotta már azóta többször, hogy elmenne szívesen egy falusi jegyzőhöz is.

Minkának — ki köztünk maradjon, kissé púpos — szerzett egy házasság közvetítő egy bankhivatalnokot kinek jó fizetése volt.

Az igaz, hogy nagyon rideg egyén volt; valóságos megcsontosodott egyszer-egy. Csupa praxis, számítás.

Oktattam Minkát, hogy miként kellemeztesse magát. Ha egyszer megkaparítja, majd megnyergelheti, én is így tettem az apjukkal.

De Minkának meg az a bolondja van, hogy ő költő. Mert néhány fűzfa zöngeményét, a bolond gombák közt közölte a Bolond Istók, hát szentül hiszi, hogy ő egy ujkori Sappho.

Mikor először vártuk Mogorit, Minka fölütötte rövid haját a la Byron, egy halvány zöld nyakkendőt kötött föl, végignyult a parlagon, Göthe Faustjával a kezében.

Mondtam neki — mert hát én ösmerem a férfiaknak (régóta özvegykedem már) még a zuzájokat is, hogy kössön kötenyt, vegyen kézi munkát a kezébe s így várja — de hát soha sem hallgattak rám, s ezt nyögjük most, s azért maradtak hoppon.

Mogori belépett feszesen, mint egy spanyol-nádpálcza, vizsga szemmel tekintett körül. Minka rágyujtott egy cigarettára s elkezdte darálni azt az átkozott literatúrát; össze-vissza habart, kevert mindenféle nemzet verseit. Ciztált derütre-borura a remekirókból.

Hiába magasztaltam én háziasságát, igénytelenségét, gondosságát, mikor ő egész előadást tartott a női emancipáció üdvös voltáról.

Mogori csak gunyosan mosolygott s fél óra mulva távozott, azóta színét sem láttuk.

Mikor Mogori elment, nem tudtam tovább törtöztetni magamat s kitörtem, de Minka csak azt hajtogatta, hogy:

— Vagy koszos költő, vagy senki.

Bezzeg jó volna most egy Sanyaró Vendel is!

Azt hallottam, hogy Mogori megtudta, hogy

Az országgyűlésből.

A képviselőház erős vitával kezdte meg kedden a konzuli bíráskodásról szóló törvényjavaslat tárgyalását. A törvényjavaslat tulajdonképen egy régi hibás intézkedést akar a mai közjogi alapon megváltoztatni. Az igaz, hogy csak félutalig haladt el benne. A konzuli bíráskodás eddig ránk nézve sérelmes és meggyalázó alakban állott fönn. Bach teremtette meg, és senki sem változtatott rajta. Sem Andrássy, sem Lónyay, Szlávy és Bittó, még Tisza Kálmán sem. Azokban az államokban, ahol „osztrák magyar” konzulátusok vannak, a magyar alattvalók ügyes-bajos dolgai fölött úgy ítélte a konzuláris bíróság, mint osztrák alattvaló fölött. A Szapáry-kabinet a dualizmust akarja bevinni ebbe is. Közös osztrák-magyar konzuli bíróságot tervez a törvényjavaslatával. A függetlenségi és 48-as pártnak álláspontja ellenben: semmit el nem fogadni, mely az ország függetlenségét bármi téren gyöngíti vagy elhomályosítja s azért a konzuli bíróságokat mindenütt és föltétlenül önállólag, Ausztriával való minden közösség nélkül szervezni s a magyar állampolgárok és védenczek jogviszonyait kizárólag a hazai törvények szerint intézni.

A mérsékelt ellenzék, Apponyi gr. pártvezérrel az élén, szintén közjogi sérelmet lát a törvényjavaslatban s erős támadást intéz a kormány ellen.

A keddi vitát már hosszas sajtóvita előzte meg a javaslatból kifolyólag s így a tárgyalás általános érdeklődés között kezdődött meg.

Bokross Elek, mint az igazságügyi bizottság előadója ismertette a konzuli bíráskodásról szóló törvényjavaslatot, indokolva annak főbb intézkedéseit. A bal- és szélső baloldalon többször felhangzott az előadó beszéde közben a zajos ellenmondás, vagy a gunyos derűtség, s egy ízben, mikor „összetett államok” kifejezést használt, egész kis vihar támadt a baloldalon. Az előadó azzal védekezett, hogy csak elszólotta magát. Utána Helfy Ignác szólalt fel. Az egész ház nagy figyelemmel hallgatta érdekes beszédét, melyben főképp a politikai és közjogi szempontokat fejtette ki a javaslattal szemben; az ügynek jogi és igazságszolgáltatási oldalát nem érintette, mert ezt a függetlenségi és 48-as párt egy jogász-tagjának hagyta fönn, egyuttal jelezve, hogy ez a párt nevében határozati javaslatot is fog beadni. Helfy a bal és szélső baloldal gyakori zajos helyeslései közt argumentált a javaslat ellen, mely erősen sérti politikai és közjogi szempontból a magyar állam érdekeit. Szerinte az igazságügyminiszter kiköszörülhetetlen csorbát ejtett a saját reputációján, mikor ezt a törvényjavaslatot aláírta. Végül kijelentette, hogy a törvényjavaslatot visszautasítja. A zajos helyeslés és éljenzés le-

kevés kapitálisunkból élünk, s azért hagyott bennünket a faképnél. Rettenetes haszonlesők is ezek a férfiak!

Csak mennyibe került már az a sok kis hirdetés, uram fia! A lányok pontosan elmentek a találkára, föltűzték az ösmertető virágot, de amint meglátták őket, úgy elpárologtak a léhűtők, mint a kámfor s üthették bottal a nyomukat.

Izonyu egy tudat két vén lány anyjának lenni. Hányszor henezegtem, mikor még kicsinyek voltak, hogy az én leányaim már tizen-nyolcz éves korukban menyecskék lesznek. Szeretném a szuszt belefojtani azokba a kedves jó barátokba, mikor csufondárosan kérdik, hogy: „hát a leánykáknak még nem akadt szerencsésük, nem mennek férjhez? no se baj, várt leány várat nyer!”

Majd elsüllyedek mérgemben, mikor belépünk valamely multságba, s a férfiak nevetve suttojják: „nézzétek csak, itt jön a „Mindentűt” két vén leány.”

No még a jövő farsangot rászánom a férj fogásra, megpróbálom mindent, hogy elűssem őket. Elviszem őket, a hol csak muzsika pendül meg, még a „Blau Katz”-ba is s ha még sem bírok nekik valakit kaparítani, akkor-akkor — nevelőnök lesznek.

D. M.

csendesülése után Apponyi Albert gróf állott föl. A mérsékelt ellenzék párt vezérének beszéde elé nagy érdeklődéssel nézett a ház, mert előre hirdették, hogy Apponyi tehetségének teljes apparátusával megy bele a szőnyegen levő kérdés fölött megindított parlamenti harcba. És Apponyi gr. meg is felelt a nagy mértékben fölfokozott várakozásnak. Beszédével mindvégig lekötötte a ház figyelmét és fényes szónoki tehetségét szerfölött hatásos módon ragyogtatta. Kiterjeszkedett a törvényjavaslattal összefüggő kérdéseknek egész csoportjára, s minden oldalról kifejtette érveléseit a törvényjavaslattal szemben. Beszédének során ismertette azokat az eltéréseket, melyek a magyar javaslat és az osztrák javaslat szövege és indokolása közt előfordulnak, s az eltérések egy-némelyikét nagy meglepetéssel hallgatta a ház. Végül több pontból álló határozati javaslatot adott be az iránt, hogy a javaslatot, mely az ország közjogi állásának, különösen pedig igazságszolgáltatási fenségjogának meg nem felel, utasítsa vissza s a kormány terjesztszen a kifejtett elvek alapján szerkesztett új törvényjavaslatot a ház elé. A baloldal gyakran zajos helyeslésekkel kísérte Apponyi gróf beszédét, s végül hosszantartó éljenzéssel tüntetett a szónok mellett. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter csak néhány helyreigazító észrevételt tett a Helfy és Apponyi gróf beszédére, kijelentve, hogy a kérdés érdemére lesz alkalma a vita során nyilatkozni.

A szerdai ülésen csak három szónok beszélt s mint látszik, a vita nagy arányokat ölt, úgy, hogy több napig eltart. Az első szónok Thaly Kálmán volt, a ki érdekesen válaszolt a török birodalomban élő magyar honosok különös viszonyait, kiterjeszkedve azokra a visszaélésekre, melyeket ezeknek szenvedniök kell a konzulátusok részéről. A javaslatot bírálva, azt sem politikai, sem közjogi, sem igazságszolgáltatási szempontból nem helyesli s ennél fogva általánosságban sem fogadja el. Utána Polónyi mondott hosszabb beszédet. Igen élénken polemizált az előadóval, s a törvényjavaslatot főképp közjogi és igazságszolgáltatási szempontból bírálta, kifejtve abbéli álláspontját, hogy a javaslat új közös ügyet teremt és érzékenyen sérti a magyar alkotmányt több oldalról is. Általános figyelemmel hallgatott s a bal- és szélsőbaloldaltól gyakori élénk helyesléssel kísért beszédének végeztével a függetlenségi és 48-as párt részéről indokolt határozati javaslatot adott be a törvényjavaslatnak visszautasítása végett. Beksiacs Gusztáv szólalt föl s hosszabb polemikus beszédben, melyben főképp az Apponyi gróf és Polónyi érvelésével foglalkozott, védelmezte a javaslatot. Az ülés végén Baross Gábor kereskedelmi miniszter válaszolt Polónyi Géza interpellációjára az árutarifa ügyében azt mondva, hogy nem mondhat sem mit t. i. addig, amíg a tárgyalások Németországgal be nem fejeztetnek. Végül Andrássy Manó gróf interpellációt intézett a vallás és közoktatásügyi miniszterhez a hercegrprimási székhelynek Budapestre való áthelyezése tárgyában. Csáky Albin gr. miniszter nyomban válaszolt az interpellációra, mert mint mondó, a kérdés egészen tiszta és világos. Kijelentette, hogy a hercegrprimási székhelynek Budapestre való áthelyezése úgy az állam, mint a katolikus egyház érdekében áll, s ennek megvalósítása céljából már elrendelte az ügynek tanulmányozását. A ház a miniszternek ezt a nagy fontosságú kijelentését általános helyesléssel fogadta.

HIREK.

— (A zircz-ciszterci rend gyászsa.) Fekete lobogó leng a pécsi főgimnázium homlokzatán: a gimnáziumot vezető ciszterci rend apátja, Supka Jeromos elhunyt. A rend pécsi társháza a következő gyászjelentést adta ki: A zircz-ciszterci Rend pécsi társháza tagjai mély fájdalommal jelentik Krisztusban szeretett atyjoknak, nagyságos és föltisztelendő Supka Jeromos ur, a bold. Szűz Máriáról nevezett zirczi, pilisi, pásztói és szentgotthárdi egyesült apátságok apátja, a veszprémi és székesfehérvári püspöki székszékek ülnöke, a Ferencz József-rend középkeresztje, a kir. magy. természetudományi társulat tagja, s főgimnáziumunk kegyurának érdemekben dús élete 60-adik, áldozarsága 35-ödik, apátsága 12-edik évében, a haldoklók szentségeinek ajtatos fölvétele után,

Zirczen, f. é. február hó 17-edikén, d. u. 3 órakor történt gyászor elhunytát. Az üdvözültnek hullt tetemei Zirczen f. é. február hó 21-edikén d. e. fognak örök nyugalomra tétetni. Leke üdvéért az ünnepélyes engesztelő szent mise-áldozatot f. é. február hó 21-edikén délelőtt 8 órakor mutatjuk be a Mindenbatónak a belvárosi templomban. Pécsen, 1891. évi február hó 18-adján. Adjon az Ur örök nyugalommal neki és az örök világosság fényeskedjék neki!

A temetésre a pécsi társház képviselőjében Inezdy Dénes igazgató és Mészáros Amand tanár mentek föl Zirczre.

Supka Jeromos Antal, zirczi apát, született Várpalotán, Veszprém megyében 1832. február 12-én. Gimnáziumi tanulmányait Veszprém-ben, a filozófiát Pesten végezte. Itt érte a szabadságharc, és a hazaszeretettől lángoló, tizenhat éves ifju a honvédség zászlói alá sietett. A gyászidők lezajlása után egy ideig bujdosott és azután befejezte a filozófiai kurzust. 1852-ben lépett a zircz-ciszterci rendbe, mely őt a teológiai tanulmányok végzésére az osztrák heiligenkreuzi teológiai intézetbe küldötte. 1855-ben letette az ünnepies fogadalmat, áldozópappá szenteltetett és Egerben a fizika professzora lett. Itt három évig működött, mire a rend 1858—9 re a pécsi pedagógiumba küldötte további kiképzés végett. Visszatérve, 1868 ig Fehérvárott tanított, hol a már elhunyt Liszy Lajossal s a rend főbírtokát Előszállást, most kormányzó Vajda Ödönnel, a nagyhirű tanári triaszt alkotta. 1868-ban a rend említett főbírtokára lelkészül helyezték át. Itt is a tanítás volt legkedvesebb foglalkozása és iskolai valódi mintaiskolák valának, úgy, hogy az 1879-iki székesfehérvári országos kiállításán méltó föltűnést keltettek az előszállási iskolák kimutatásai, beiratási s látogatási naplói stb. Rezsutsek Antal zirczi apátnak 1879. márczius 28-án bekövetkezett halála után a rendtársak bizalma első sorban ő reá irányult és 1879. év július 8-án a szokásos hármass apáti kijelölésnél első helyre őt tette, mire július 27-én a legfőbb kinevezés is megtörtént. Supka Jerom apáttá Kovács Zsigmond veszprémi püspök avatta 1879. november 10-én. Első és főgondja a rend birtokainak rendezése volt. A szentgotthárdi apátság őfőlsége kegyelmi ténye által a zirczivel 1878-ban egyesítettén, a rend ennek fejében a bajai főgimnáziumnak ellátását vette át. Azonban a szentgotthárdi apátságnak terjedelmes erdőbirtokai az eke alá vett részekkel s az összes gazdasági épületekkel együtt oly állapotban voltak, hogy nemcsak a bajai főgimnáziumnak ellátási költségeit, hanem saját terheiket sem fedezték, úgy hogy Supka apát kénytelen volt egy részről a rend igényeinek megszorítása, másrészt a többi birtoknak legintenzívebb kihasználása által Szent-Gotthárd elhanyagolt helyzetén segíteni. A gazdasági helyzet magjavításával parallel haladt a rend szellemi életének fejlesztése. A ciszterci rend négy főgimnáziumban töltvén be országos hivatását, a rend apátjai a tanító erők képezésére mindig kellő gondot fordítottak. Supka apát követte elődeinek példáját. Az 1883. évi XXX. tez. új terheket rótt a szerzetes tanítóintézetekre és Supka apát, belátván a nyilvános egyetemi oktatásnak előnyeit, rendi tanárjelöltjeit Budapestre küldötte egyetemi szakelőadások hallgatására és pedig kezdetben a harmad- és negyedéves teológus növendékeket, 1889-ben pedig az egész teológiát a tanári karral együtt, miután már előbb, 1888. tavaszán, a zerge utcai 6-ik számú házat megvette, papnevelő intézettel alakította át s így rendi tanárjelöltjeinek zavartalan otthont adott. Nem feledkezett meg azonban a népnevelésről sem. Áldozatkészéget dícséri a bérendi és főleg az 1889. őszén megnyílt zirczi fényes új iskola. Supka Jeromos apátot 1890. tavaszán a király a Ferencz József-rend középkeresztjével tüntette ki.

— (Az egyházmegyéből.) Kiss Rezső villányi káplán ideiglenesen áthelyezett Závodra Tolnamegyében. Liebbald Lajos pári (Tolnamegye) káplán Baranya-Vaszarra helyeztetett át adminisztrátornak.

— (Igazgatóválasztás a pécsi t. karékpénztárnál.) Ily című multkori cikünkhez Czirer Ákos dr. orsz. képviselőtől a következő sorokat kaptuk: „Tisztelt szerkesztő úr! Engedje meg kérem, hogy b. lapjának szerdai számában személyemre vonatkozólag foglalt közleményével szemben némi ténybeli pectificációt tehessek. Én egyáltalán nem fölté-

telek kikötése mellett szabadkozom a felajánlott elnöki állást elfogadni, mert feltételekről csak akkor lehetett volna szó, ha azt — föltételesen — elfogadtam volna; hanem kezdetben is és később is egész határozottan megköszöntem a megtisztelő bizalmat melyet több oknál fogva el nem fogadhattam. Azt pedig egyáltalán nem mondtam, hogy az elnöki állást azért nem fogadom el, mert komoly szándékom, hogy mint képviselő harszolja tovább a haza javára; ami azonban természetesen nem zárja ki, hogy azt a helyet, ahová állítottak, szerény és zajtalan tevékenységgel ezentúl is iparkodni fogok betölteni, mindaddig míg arra érdemesnek fognak találni. Fogadja szíves üdvözetem őszinte kijelentését melylyel vagyok Tek. szerkesztő úrnak őszinte híve Czirer Ákos.

— **(A typhus-járvány)** még mindig nem mondható megszüntetnek. E hó 16-án, 17-én és 18-án egy-egy, 19-én pedig 2 újabb beteget jelentettek be. A járványbizottság újabb fölszólítást intéz a közönséghez, hogy óvakodjék minden olyan életrendi rendellenességtől, mely a typhus-betegségre könnyen hajlandóvá teszi a testszervezetet; ajánlja továbbá a lelkiismeretes desinfiációt a lakásokban s a félreeső helyeken.

— **(Sétahangverseny.)** Márczius 1-én d. u. 4 órakor a katonazenekar a „Hattyu“-ban sétahangversenyt rendez a katonazenekarok karmestereinek nyugdíjalapja javára. A műsor — melyet később közlünk — érdekes és válogatott lesz.

— **(Veszedelemes lakóházak.)** A szigeti külvárosi országot 63. sz. házban, mely Zsivanovics tulajdonát képezi s benne több szegény család birt egy-egy lyukat lakás gyanánt, kedden délben egy fal kidőlt s a tető ezen a részen lezuhant. A többi lakásban is annyira megrepedtek a falak, hogy az egész bérház a bedőlés veszedelemével fenyegetett. A rendőrség a mérnökkel nyomban megjelent a veszélyes háznál s a vizsgálat után elrendelte a lakások kiürítését. Ez az eset figyelmessé tette a rendőrséget más hasonló bérházakra. Talált is egyet a Vitéz-utczában, az úgynevezett Goldstein-majort, mely most Feldmann Verona tulajdona. Innét egészségi szempontokból telepítették ki a lakókat — mind a két esetben természetesen a háztulajdonosok költségére. A rendőrség e két eset alkalmával lelket megindító nyomornak volt szemtanúja. Piszkos földalatti borzlyukakban végtelentül szegény nép húzza meg magát, s a hiányos lakásban hiányos táplálkozással tengeti életét. A rendőrkapitányság kebeléből mozgalom is indult meg e nyomorban szinylődők segélyezésére. Zsolnay Vilmos nyomban 5 frt könyöradományt küldött be. Az izraelita nőegylet szintén a legkészségesebben megígérte hozzájárulását. Jól tennék a helybeli jótékony egyesületek, ha a rendőrséghez fordulnak információkért, ettől kérdeznék meg, hol van a nyomor. Bizony nagyobb szegénységet találnának ott s nagyobb jótékonytságot is gyakorolnának ott, mint a betáblázott házi szegények között. A rendőrség most több ilyen gyanús lakást is meg fog vizsgálni — s így e részben is teszünk majd tán egy-egy lépést a humanizmus útján.

— **(A pécsi államépítészeti hivatal köréből.)** A pécsi kir. államépítészeti hivatalnál Purgstaller Lajos kir. mérnöknek Fiumébe történt áthelyezésével beállott tisedés alkalmából a kereskedelemügyi miniszter ifj. Buday Béla kir. mérnököt — Buday Béla pécsi képtalan mérnök fiát — helyezte át, ki új állomását már néhány nap mulva el is foglalja.

— **(Meghívás.)** A „Pécsi Dalárda“ f. hó 28-dikán, szombaton, esti 8 órakor, saját helyiségében évi rendes közgyűlését tartja, mely gyűlésre az egyesület tiszletbeli és működő tagjait, úgy a pártoló tagok közül választott választmányi tagokat tisztelettel meghívom. Tártyak: 1. Évi jelentés. 2. A pénztár állapotának bemutatása. 3. A költségvetés megállapítása. 4. Tisztújítás. 5. Indítványok. Tisztelettel, Pécsen, 1891. évi febr. 20-dikán Aidinger János egyesületi elnök.

— **(Hymen.)** Grünhut Kálmán eljegyezte Mellinger Olga kisasszonyt, Mellinger Mór budapesti keményítő gyáros leányát.

— **(Az irgalmasrend építkezései.)** Megirtuk már, hogy az irgalmasrend pécsi társulása a nemrég épített bérház s a törvényeségi

épület között kiépíti a bérház folytatását. A kétemeletes bérház építését tavasszal kezdik meg s e hó 15-én az irgalmasok bazárjában levő minden boltbérnök fölmondott a rendház. Az épületet Schlauch Imre pécsi építő tervezte és ő is vállalta el az építkezést.

— **(Öngyilkos szerető.)** Vadházaságban élt Petrovics Istváné Szabó Ágnes asszony a város egyik hivatalos szolgáival, Csima Józseffel, a ki ezelőtt városi erdőőr volt. Az asszony nem igen szeretett gazdálkodni s ezért Csima több ízben elküldte a háztól. Szabó Ágnes könnyűvérű fehérszemély lévén, könnyen hagyta ott a kitaratóját, a kitől azonban nem sajuált pénzt s más apróságokat elsajátítani. Legutóbb e hó elején hagyta el a házat, hanem a pénzből kifogyott s csütörtökön reggel a budapesti vonattal megérkezett valahonnan. Fölkerezte régi kedvesét az Atilla-utca 5. számú házban s könyörgött, hogy vegye megint vissza. A jó lelkű ember megszánta a bünbánó teremtést s visszafogadta; az asszony fáradtnak látszott, hát hagyta kipihenni s a podgyászvevény-nyel elment és egy hordárt szólított föl, hogy a podgyászt a vasutról hozza föl. Mikor az a ládával megérkezett, látta, hogy az asszony az agy előtt a földön kuporog. Az asszony — míg magára maradt — a Csima kétesöví puskájával, melyet a lábával sűtött el, szíven lötte magát. Tették legközelebbi okát nem tudják, levelet nem hagyott hátra.

— **(Megtámadott postakocsis.)** Katics Istvan és Stipanovics Ferencz pécsi borhordó fuvaros kocsisok a pécsváradai országoton szerdán este a Pécsváradra menő postakocsissal összekötődtek, megtámadták s őt és a postakocsin utazó idegent ütlegelni kezdték, úgy hogy mindketten otthagya a postakocsit, menekülni voltak kénytelenek. A kocsis bevallása szerint a két támadó a postaszekrényt is fessegette, mert egy idegen kulcsot talált a lakat zárjában. A rendőrség elfogta a két garázda suhanczot s átadta az ügyészségnek.

— **(A bányatelepen fölláttandó óvodára)** Pehm Kristóf plebanos kezéhez adományoztak: P. E. plebanos 5 frtot, Károly Ignác pécs budakülvárosi esperes plebanos 1 frtot, Nádossy Kálmán földbirtokos Szt. Lőrinczről 5 frtot, özv. Majláth Györgyné szül. Prandau bárónő 50 frtot, összesen 61 frt. Főösszeg Zsinkó kanonok 10 frtjával együtt 71 frt.

— **(Tizkrajczárosokra vadászó betörő.)** Furcsa betörő jart szerdán ejjel több itteni mészárszekben és egyéb üzlethelyiségben. Kulcsal nyitott ki minden lakatot s az üzletekből — a rézpénzt megvetve — csak az ezüst aprópénzt vitte el, jöllehet a rézpénz több helyen nagyobb összeget tett ki, mint az ezüst pénz. Érdekes, hogy azok az üzletek, melyekben ez a különös betörő megfordult, mind a főbb utczákon vannak, a hol pedig erős rendőrszolgálatok mozognak.

— **(Dárdai hírek.)** Érdekes dolgokról ír nekünk dardai levelezőnk s e dolgok nemcsak érdekesek, hanem örvendetesek is. A dardai levél így szól: „Pax nobiscum“ most Dárdán a jelszó. A „Welfek“ és „Ghibelinek“ harcza megszűnt. A magyar s német kaszinó tagjai barátságosan kezét fognak s már messziről köszönnek egymásnak, ki ki meg akarván előzni a másikat tiszteletnyilvánításában: szóval a dardai intelligencia túliczítja egymást az udvariasságban. S ha kérdjük, mi idézte elő ezt az örvendetes változást, mely Dárda társadalmi életének annalesében mint oly történelmi esemény érdemel följegyzést, mely társadalmunkba képes leendő az egységet s a vele járó fesztelenséget, a békét helyreállítani? Egy ember idézte ezt elő, egy fényes lakoma, mely délutáni 2 órától éjféltáni 2 óráig tartott s melyet Dárdának pártokon föltűl álló, ritka tiszteletnek örvendő föbirája azon czélből rendezett, hogy a dardai társadalom ezen két, évek óta ellenségeskedő partja kibéküljön; hogy végre valahára Dárdán is helyreálljanak az egységes társadalmi viszonyok. Ez a lakoma volt a kibékülés első mozzanata, ezen békültek ki a férfiak; folytatása lesz a kibékülésnek a f. hó 28-án rendezendő bál — itt béküljenek ki az asszonyok; s befejezése lesz a két kaszinónak már tervben levő egyesülése. Hogy e két elem ve gyűlésekből egy harmadik, teljesen heterogen tulajdonságokkal bíró mixtum keletkezzék, hihetetlennek látszik ugyan — de még is úgy van. Mert Antal Pál föszolgabíró tekintélye — az

előzmények után ítélve — képes leendő beteg társadalmunkban az egyenetlenkedést s elkülönítést megszüntetni. A föbirói ebéd „Koch“-féle beoltás volt beteg társadalmi szervezettünkre, melyben remélhetőleg nem fog túlságos reakziót előidézni. Csak váljék is testté az egyesülés általánosan fölkarolt eszméje s legyen az egyetértés tartós s ne oltsa ki azt a mindennapi élet hazug kényszerálcája! De bármiképp lesz, kóstolólul igen jó volt s a dardai viszonyoknak minden elfogulatlan szemléelője gyönyörrel élvezi az ugyan még pólyában levő egyetértés bűvös varázsát.

— **(Tűz a vidéken.)** Szerdán a Schaumburg-Lippe herceg uradalmán, R á c z b ó j á n (Beremend tőszomszédságában) a malom kürtőjén kiesőppent szikra meggyújtott egy istállót. De az uradalmi tisztség Biczó Gusztáv beremendi körjegyző, gyors és tapintatos közreműködésével s az odavaló csendőrség támogatása mellett, a cseléséggel és a beremendiekkel csakhamar odáig jutott, hogy a tüzet 3 órai megfeszítet munká után lokalizálták, a szenvedett kár — a mellett, hogy az épület biztosítva van! — fölrűg így is kétezer forintra.

— **(A közös hadsereg lelkészei.)** A közös hadsereg katonai lelkészeinek 1891. évről szóló névtára most hagyta el a sajtót. E szerint a lelkészek száma 143; van köztük 1 apost. tábori vikárius, 1 tábori szentszéki elnök, tábori szentszéki jegyző, 16 tábori plebanos, 46 katonai kurátus és káplán, 4 elsőosztályú lelkész-tanár, 51 katonai kurátus és káplán (II. oszt.), 5 másodosztályú lelkész-tanár; ezek közül 11 katonai segédlelkész gör. szert. katolikus, 8 a gör. keleti egyház, a többi a latin szert. katolikus egyház papja. — A tengerészeti papság 1 superior s káplánból, 4 elsőrendű és 3 másodosztályú segédlelkészből áll; mindannyi római katolikus. Ezenkívül van 8 evangélikus (4 lut. és 4 ref.) predikátor és imam a bosznia hercegovinai csapatok számára. A katolikus tábori papság közt van 1 püspök, 1 apost. protonotarius, 3 pápai kamarás, 6 kanonok, 2 apat, 1 prépost, 3 esperes, 11 szentszéki ünök, 3 püspöki titkár, 2 udvari káplán. A katolikus tábori papok közül 6 tudora a theológiának.

— **(Iparosok és kereskedők összeírása.)** A kereskedelmi miniszter elhatározta, hogy az iparstatisztikai adatok gyűjtését a kereskedelmi- és iparkamarák, az iparhatóságok és ipartestületek által vezetett lajstromok, összeírások és feljegyzések alapján oly módon szervezi, hogy az iparosokat, a kereskedőket, azok segéd munkásait, a tanoncokat és gyakornokokat külön véteti fel, és pedig külön a képesítéshez, külön az engedélyhez kötött iparágakat, ismét külön a gyárosokat és gyári munkásokat, azután a kereskedőket, és végre a többi iparágakat. Felhívja a törvényhatóságokat, hogy haladéktalanul intézkedjenek, hogy a hozzájuk küldött kimutatásokba a segédek és tanoncok, úgy a kereskedésekben alkalmazott tanoncok létszáma lehetőleg az 1890. évi létszámnak megfelelőleg felvétessék. A felvételek iparhatóságok, illetőleg a hol ipartestületek vannak, ezek által teljesítendő, és pedig az iparhatóság, illetve ipartestületek, városok és községek szerint csoportosítva. Az önálló iparosok és kereskedők létszámát a kereskedelmi és iparkamarák, a gyárosok és gyári munkásszemélyzet felvételét az iparfelügyelők fogják eszközölni. Gyárnak tekintendő oly iparvállalat, mely vagy motor segélyével dolgozik, vagy legalább 20 kézi szakmunkást foglalkoztat. — A képesítéshez kötött iparágakban alkalmazott segédek és tanoncok létszámát az iparhatóságok, illetőleg ipartestületek az általuk vezetett lajstromok alapján veszik föl. Az engedélyhez kötött, valamint az sem képesítéshez, sem engedélyhez nem kötött egyéb iparágakban alkalmazott segédek és tanoncok létszáma az iparhatóságok által vezetett lajstromok alapján mutatózó ki. A kereskedősegédek kimutatása mellőzendő, a kereskedelmi tanoncok, illetőleg gyakornokok létszáma azonban az iparhatóságok által a tanonclajstrom alapján felveendő. Az önálló kereskedők létszámát szintén a kereskedelmi és iparkamarák fogják kimutatni. A miniszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy kellő erejlyel intézkedjenek, hogy az említett adatokat lelkiismeretesen és oly időben állítsák össze, hogy azokat a törvényhatóságok legkésőbb május elsőjéig feltejeszthessék.

TÖRVÉNYKEZÉS.**Az üres ablakok.**

Nemde nyájas olvasó, a czim után azt fogod kérdezni: „Hát ez miféle csodabogar?” Biz ez a bírósági restanciá. Nem, ez nem lehet, hisz ép e lapok hasábjain olvastuk, hogy a törvényszéknél és járásbírósnál alig maradt egy pár hátralék. Igaz: a bírák földolgozták a kiosztott darabokat, mondhatni emberfölötti munkával küzdöttek meg, ha sokszor az alaposág rovására is; de ők hivatásuknak megfeleltek és eléget tettek a kimutatásnak is. Nincs „üres ablak”. Akkor mi a panasz, hol az „üres ablak”? A kiadóhivatalokban. Nem elég ám a jó és gyors igazságszolgáltatáshoz, hogy a jó és szorgalmas bírák tegyék meg kötelességüket, hanem az irodáknak is közre kell működniök. Ez hiányzik nálunk, nemcsak a központban, de az összes járásbírósnál. Nem is a szorgalom, hanem az irodai személyzet csekély. Ennek következtében történik aztán meg, hogy az igazságot kereső és szomjazó közönség ügyeit az elintézés után 4—5 hónapra kapja kézhez. Akkor meg sok esetben föllebezni kénytelen, míg ez expedíálattik, ismét 4—5 hónapig tart. A táblán marad 6—9 hónapig, leérkezik s ismét pár hóig hever. Akkor csoda-e, ha a legegyszerűbb per is 2—3 évig tart, ha csak a leírás végett a bírósági irodákban majd egy évig heverget. Mi tehát az oka és mikép orvosolható ez? A személyzet csekélyisége okozza; a munka évről-évre tetemesen szaporodik, de a személyzet nem; sőt ha üresedés van, ez hónapokig nem töltetik be, csak azért, mert megtakarítatik a fizetése és marad több az új katonai gombokra.

A hol két ember fogalmaz, ott a vidéki bíróságoknál egy 80 kros vagy legföllebb 1 frtos ember tisztaz. Pedig tudjuk, hogy egy szorgalmasan dolgozó fogalmazó annyit dolgoz föl, hogy egy ember csak győzze a leírást. Itt a központban a járásbírósnál 4 bíró, egy aljegyző és joggyakornok fogalmaz. Ezek munkáját leírja 4 ember; hogy aztán a leírók asztalán valóságos bábeli tornyok képződnek, azt ne esodálja senki. — A telekkönyvi irodában is oly kevesen vannak, hogy a másolatokra 8—14 napig, sőt volt idő, hogy egy hónapig is kellett várni. Már pedig itt a dolog valóban érthetlen. Mult évben tlkvi másolat megrendelve lett 3790 darab, ebből bélyeges volt 2715 darab; ha csak 1 frtjával számítjuk is, 2715 frtot tesz ki. Ezt leírja 1, néha két 80—80 kros napidíjas, kiknek fizetése egész évre 584 frt. Tehát a tlkvi másolatokon, melyet a közönség megfizet, az igazságügyi kormány 2131 frtot nyer, mely pénzből 4 irnok fizetése is kikerülne. (Az igazságügyi kormányzat jó kiveszi a kamatot az emberekből.) A közönség pénzén is takarékoskodnak és a szegény népet kiteszik annak, hogy kétszer sőt háromszor is be kell fáradnia, utána nézni, kész-e másolata. — A polgári tszéki almarium, illetve a kiadókönyv üres ablakja a megmondhatója: mennyi restanciát fogad ez be. Igaz: sokszor tele az iroda, úgy hogy alig van hely; de ide az emberek rendszerint csak szerencsét próbálni jönnek, hogy talán elérhetik azt a nagy urhatnámságot, hogy 80 kr. fizetésért napi 7 órát dolgozhatnak. De midőn heteken át dolgozik és látja, hogy a váravárt nap, mikor 80 kr. járna, nem akar megjönni, ott hagyja a kiadót a faképnél, oda veszett az oktatási idő, melyet a gyakorlott egyének elvesztek mellette.

A nyájas olvasó azt fogja gondolni: ez túlzás; hisz a tszéknek oly derék elnöke van, hogy ott ily állapotok nem létezhetnek. De a derék elnök mellett is megtörténik és megvan ez az állapot. De nem is az ő hibája ez, hanem az igazságügyi kormányé, mely oly kevés irodálatányt ad, hogy fizetéses díjnokot a meglevők-nél többet fölfogadni nem lehet. Saját zsebjéből pedig csak nem fizetheti az ingyenes munkásokat. Igaza volt a miniszternek, mikor azt mondta, hogy 80 kr-nál kisebb fizetésű díjnok nincs; de van egy sereg ingyenes az irodákban, kik a jobb jövő reményében ingyen tesznek szolgáltatást az államnak addig a meddig. Itt is bebizonyul aztán a legtöbb esetben, hogy olcsó husnak hig a leve — nem is szólván itt oly egyénekéről, kik majduem minden héten, hétfőn és kedden (a lá Blaumontag) történetesen „betegek”. Aztán ne esodálkozzunk, hogy sok az „üres ablak”.

A ki gyorsan akarja ügye előmenetelét, az írja le maga. Ez divik általában a vidéken, a ki aztán ott nem lakik, az várjon a föltámadás napjáig. Nem neveltséges-e az, hogy a mi a

legolesobb az igazságszolgáltatás gépezetében: a díjnokok — azzal legjobban fukarkodnak. Valóságos krajezáros gazdálkodás! Justus.

NYILT-TÉR.+)

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi**Vera-forrás**

mely orvosi szak tekintélyek által ajánlatik általában, de főképen e járványos időben Kapható gyógyszerárak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

A MOHAI

AGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital
Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Ö fensége József főherceg asztalán rendszerint italul szolgál.
Frisz töltsében mindenkor kapható.

Édeskuty L. m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállító-nál, Budapest.

Ugyiszintén minden gyógyszerárakban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

INFLUENZA

betegségnél kitünő szolgálatot tesz a

„Margit”**gyógyviz.**

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazták tüdő, gége és a gyomor hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos Édeskuty L. m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállító-nál, Budapest.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárakban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Földrajzi cyclorama

a központi takarékpénztár épületében.

Holnap, vasárnap, utolsó napja a IV. sorozatnak (Páris és az 1889-i párisi világkiállítás.)

Hétfőtől csütörtökig az V. sorozat: Spanyolország, Portugália, Gibraltár, Fokváros és az afrikai szigetek.

Nyitva naponként d. e. 10—12 és d. u. 3—9 óráig.

Laptulajdonos: Felolós szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

18545. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyámpénztára végrehajthatónak Ulrich Ferencz és neje végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradí kir. járásbírósnál területén levő Püsp.-Lak község határában fekvő a püspök-laki 430. sz. tjkvben felvett I. 48. hszsz. kertre és a 735. sz. tjkvben felvett 144. hsz. 11. sorsz. házra, udvartérre és pajtára 560 frt kikiáltási árban, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi márczius hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Püspök-Lak község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 56 forintot készpénzben a vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1890. évi december hó 18-án.
A pécsi kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvszéki bíró.

Árlejtési hirdetmény.

Alolított községi előljáróság által ezennel közhírré tétetik, hogy a

község házának

jóváhagyott terv szerinti építése **DÁLYOKON 1891. évi márczius hó 2. napján délelőtt 9 órakor a körjegyzői irodában tartandó zárt írásbeli árlejtésen kiadatni fog,**

Ezen okból felhivatnak a vállalkozók, hogy 50 kros bélyeggel és ígéretükhöz képest 10% bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat — annak határozott kijelentése mellett, hogy az építési terv s feltételek teljesen ismertek — f. évi márczius hó 1. napjáig bezárólag alulírottaknál annál inkább benyujtsák, mert később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Az építési terv s feltételek a körjegyzői irodában bármikor betekintheők.

Kelt Dályokon, 1891. évi február hó 12. napján.

Neumayer Miklós,
körjegyző.

Petrovits Winko,
bíró.

Az üszöghi uradalom állat-állománya után évenként származó

ló, szarvasmarha, birka,

valamint

nevendék marha-bőrök

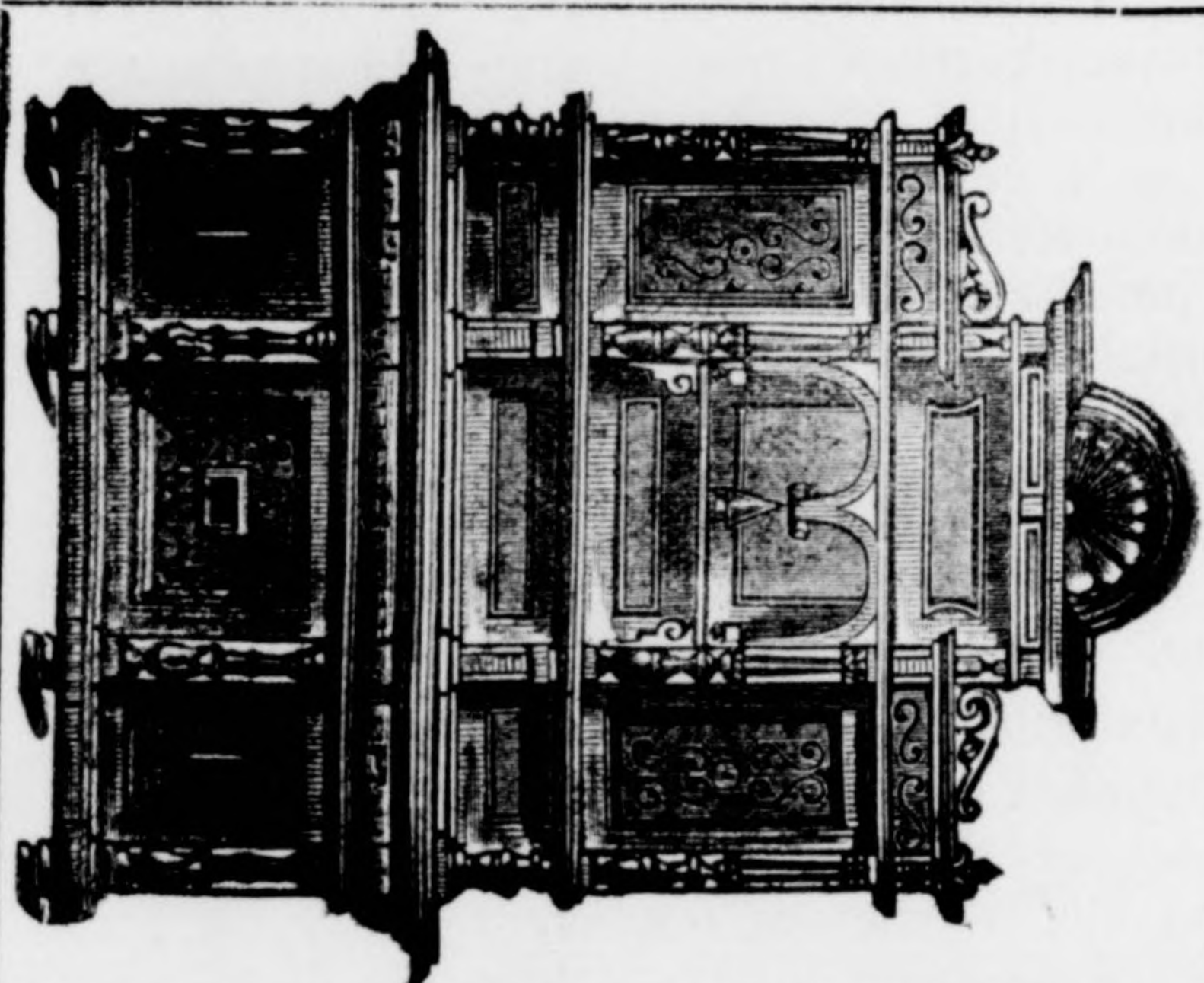
írásbeli zárt ajánlatok útján a legtöbbet ígérőnek egy, esetleg több évre terjedő bérletben eladatnak.

A vállalkozni kívánók felhivatnak, hogy zárt ajánlataikat folyó évi márczius hó 15-ig, az üszöghi uradalmi felügyelőségnél adják be, hol a feltételek betekintheők.

Üszöghi urad. felügyelőség.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT Ferencziek-utca II. szám.
(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stílszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindenemü **fa-, vas- és kárpított bútörök**, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapestben vagy Bécsben.

Hirdetmény.

GÖRCSÖNY község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvénycikkben előirt helyszini eljárás végett **1891. április 2-ik napján** a községben megjelenend.

Felhivatnmk ennél fogva:

1. mindazok, a kik a községben lévő **valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak**, hogy a mennyiben az eljárt bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat átne m adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: t. cz. 15—18 és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. §§-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, és azokkal igényöket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert ellen esetben jogaikat ezen előnyös úton nem érvényesithetik és a bélyeg- és illetékelengedés kedvezményétől elesnek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők, és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszűntek, úgyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jogok törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécsen. 1891. február 2-án.

Szerkesztő-bizottság:

Friedrich Sándor

kir. stkkvvezető.

kir. albiró.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyü emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama esetknél, melyknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint

az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth Janos és az Irgalmasok gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Meghívás.

A MÁGOCSDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG folyó hó 16-án tartott II. rendes közgyűlésén a kitűzött tárgysorozat 4. pontja az alapszabályok módosítása, ugyan az alapszabályok 34. §-a alapján érvényesen tárgyalható nem volt, miért is **folyó évi márczius hó 10-én délelőtt 10 órakor** az intézet helyiségében újabb

KÖZGYŰLÉST tart.

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgy: Az alapszabályok 1. 3. 12. 23. 33. 37. 39. 50. 51. 54. 58. 60. §-ainak módosítása.

Kelt B.-Mágocon, 1891. február 18-án.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Amidőn a t. részvényesek az alapszabályok 30. §-ára figyelmeztetnek, megjegyztetik, hogy ezen közgyűlésen a megjelentek, tekintet nélkül azok számára és bemutatott részvényekre, érvényesen határoznak.

A PÉCSI TAKARÉKPÉNZTÁR

XLVI. évi

RENDES KÖZGYÜLÉSE

f. évi márczius hó 1-én délelőtt 10 órakor fog az intézet helyiségében megtartatni.

Mérleg-számla

VAGYON.

1890. december 31-én.

TEHER.

Fő-könyv lapsz.	Osztárak érték	Fő-könyv lapsz.		Osztárak érték			
		frt	kr.		kr.	kr.	
165.	Pénzkészlet, 1890. december 31-én	117,490	65	1.	Részvény-alaptőke	60,000	-
139.	Jelzálog kölcsönök, 7194 kötlevel	2,787,495	39	128.	Tartaléktőke	182,048	36
140.	„ törlesztési kölcsönök 149 kötlevel	322,818	34	141.	Különleges tartalékalap, értékpapírok árkülön- bőzetére	109,916	41
152.	Előlegezések kézi zálogokra, 357 tétel	48,491	40	130.	Nyugdíjalap	119,265	40
153.	Váltók, 2152 darab	952,896	94	147.	Jeszenszky-alap egyl. tisztviselők özv. számára	3,800	83
162.	Értékpapírok, 1890. decz. 31. árf. szerint	2,318,486	-	148.	„ „ reáltanodai ösztöndíjakra	1,435	10
151.	Folyószámlán	366,831	84	144.	Takarékpénztári betételek, 5352 könyvben	6,473,201	14
23.	Hátralékos kamatok, jelzálog kölcsönöknél	25,714	85	161.	Részvényosztalék, 4 részvény után	436	-
24.	„ „ törlesztési „	10,648	75	157.	Átmeneti kamatok, jelzálog kölcsönöknél	27,803	35
25.	„ „ előlegeknél	1,070	34	167.	„ „ törlesztési „	474	23
51.	Értékpapírok függő kamatai	30,311	25	155.	„ „ előlegeknél	249	10
32.	Bér- és kamathátralékok ingatlanoknál	131	34	164.	„ „ váltóknál	8,607	45
149.	Butor- és felszerelés, 10% levonás után	1,240	-	166-158	„ jövedelem, ingatlanok- és törzsháznál	627	10
138.	Ügyvédi előlegek, perköltségekre	297	71	170.	„ tőke-kamat-adó	13,405	85
150.	Ingatlanok	62,470	40	169.	Nyeremény-egyenlegül	80,160	88
31.	Törzsház	35,000	-				
		7,081,431	20			7,081,431	20

Czirer József, s. k.

igazg. elnök.

Fereczy István, s. k.

pénztárnok.

Gebhardt Ferencz, s. k.

számvizsgáló.

Lechner Antal, s. k.

főkönyvvivő.

Jelen mérleg általunk megvizsgáltatott, a fő- és mellékkönyvekkel egybeazonosított és a kereskedelmi törvény 199. §-ában foglalt szabályok szerint föllalítottnak lenni találtatott.

Kelt Pécsen, 1891. február hó 5-én.

A felügyelő-bizottság:

Knapp József, s. k.

Leksza Károly, s. k.

hely. elnök.

Pfeffer Antal, s. k.

Pintér József, s. k.

Nyeremény- és veszteség-számla

TARTOZIK.

1890-ik évre.

KÖVETEL.

Fő-könyv lapsz.	Osztárak érték	Fő-könyv lapsz.		Osztárak érték			
		frt	kr.		frt	kr.	
156.	Takarékpénzt. betétek utáni kam. számlának	272,581	32	110.	Nyeremény-áthozat 1889-ik évről	6,546	76
50.	Alapítványok „ „ „	250	02	110.	Leírásokból visszefolyt	203	21
52.	Tartaléktőkék „ „ „	7,863	10	157.	Jelzálog kölcsönök utáni kamat számlától	195,476	44
143.	Jövedelmi-adó	11,176	48	167.	„ törl. „ „ „ „	27,984	61
160.	Ingatlanok utáni adó	1,222	26	155.	Előlegek „ „ „	3,179	59
129.	Törzsház „ „ „	692	98	164.	Váltók „ „ „	53,972	90
170.	Tőke-kamat-adó	27,258	13	145.	Értékpapírok „ „ „	103,451	82
154.	Üzleti költségek	5,263	49	142.	Folyószámlák „ „ „	14,061	06
137.	Tisztviselők és szolgák fizetései	16,480	-	163.	Késedelmi kamat „ „ „	6,615	65
99.	Jótékonycélok számlának, közgyűlésen kívül	145	-	168.	Beirási díjak „ „ „	2,134	70
104.	Kegydíj „ „ „	400	-	159.	Arany felülfizetések „ „ „	2,710	22
135.	Kamat pótlások „ „ „	181	76	166.	Ingatlanok utáni jövedelem „ „ „	5,608	81
125.	Ingatlanok utáni javítások számlának	239	25	158.	Törzsház „ „ „	2,925	76
118.	Törzsház „ „ „	331	19				
149.	Butor és felszerelés számlának 10% évülés	137	-				
110.	Leírások	488	67				
	Nyeremény egyenlegül:						
110.	Áthozat 1890-ik évről	6,546	76				
166-158	Ingatlan és törzsház utáni jövedelemért	8,534	57				
171.	Üzleti tiszta jövedelem	65,079	55				
		80,160	88				
		424,871	53			424,871	53

Czirer József, s. k.

igazg. elnök.

Fereczy István, s. k.

pénztárnok.

Gebhardt Ferencz, s. k.

számvizsgáló.

Lechner Antal, s. k.

főkönyvvivő.

Jelen nyereség- és veszteség-számla a fő- és mellékkönyvekkel egybeazonosított és tételekint átvizsgálva, helyesnek találtatott.

Kelt Pécsen, 1891. február hó 5-én.

A felügyelő-bizottság:

Knapp József, s. k.

Leksza Károly, s. k.

hely. elnök.

Pfeffer Antal, s. k.

Pintér József, s. k.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

93. sz.
vg. 1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhíré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszéki 16144/1890. számú végzése által, Szieberth Károly n. bolyi lakos végrehajtató javára, Mámmel József hidori lakos ellen 300 frt tőke, ennek 1890. évi nov. hó 19. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 23 frt 99 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 440 frtra becsült pej, és sárga herélt ló, lószerszám, felszerelt vas tengő, kocsi és szecskavágóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

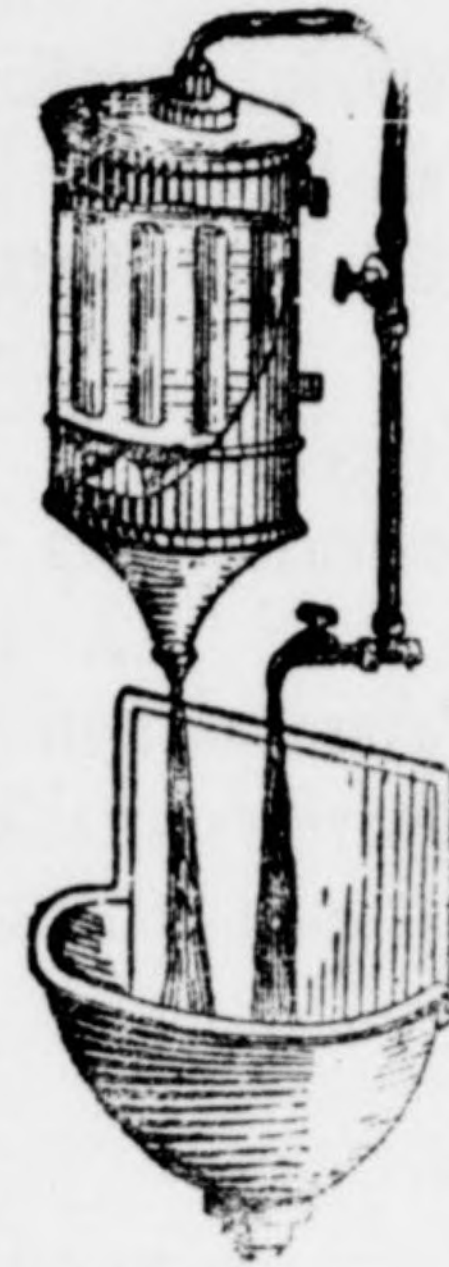
Mely árverésnek a 494/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Hidorban alp. lakásán** leendő eszköz-é-ére **1891. évi márcz. hó 5. napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóság vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában, megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1891. évi február hó 14-ik napján.

Gyimóthy János
kir. bir. végrehajtó.

Vizvezetési szűrő

Legbiztosabb szer egészségtelen ivóvíz ellen!
**A PASTEUR rendszerű
Chamberland-féle szabadalmazott**

szűrő

a legegyszerűbb módon — bármily zavaros vagy tisztátlan vizet — kristálytisztára szűr. — A Pasteur-féle rendszer az egyedüli, mely által vizet mikroba- és bakteriamentesen szűrni, tehát minden fertőző csirát, a cholera, typhus stb. bacilluskokat a vízből eltávolítani lehet.

Elismerve valamennyi egészségügyi és orvostudományi kapacitása által és budapesti járványbizottság által ajánlva.

Ngs. Fodor József tanár úr, a budapesti egészségügyi-intézet igazgatója e felől a következőket írja 1885. május 4-ről kelt levelében:

„Az új Chamberland-Pasteur-téle szűrőkészüléken 6 héten át szünet nélkül folyt a vízvezeték vize, s ismételt vizsgálatom alapján meglepéssel irhatom, hogy ez idő alatt bakteria a szűrőn egyáltalában nem jutott keresztül, noha vízvezeteki vizünkben ez idő szerint legalább 100—120.000 bakteria tartalmaztatik minden liter vízben.“

Háztartási szűrő 50 liter napi képességgel 36 frt.
" " 60 " " " 46 frt.
" " 70 " " " 60 frt.

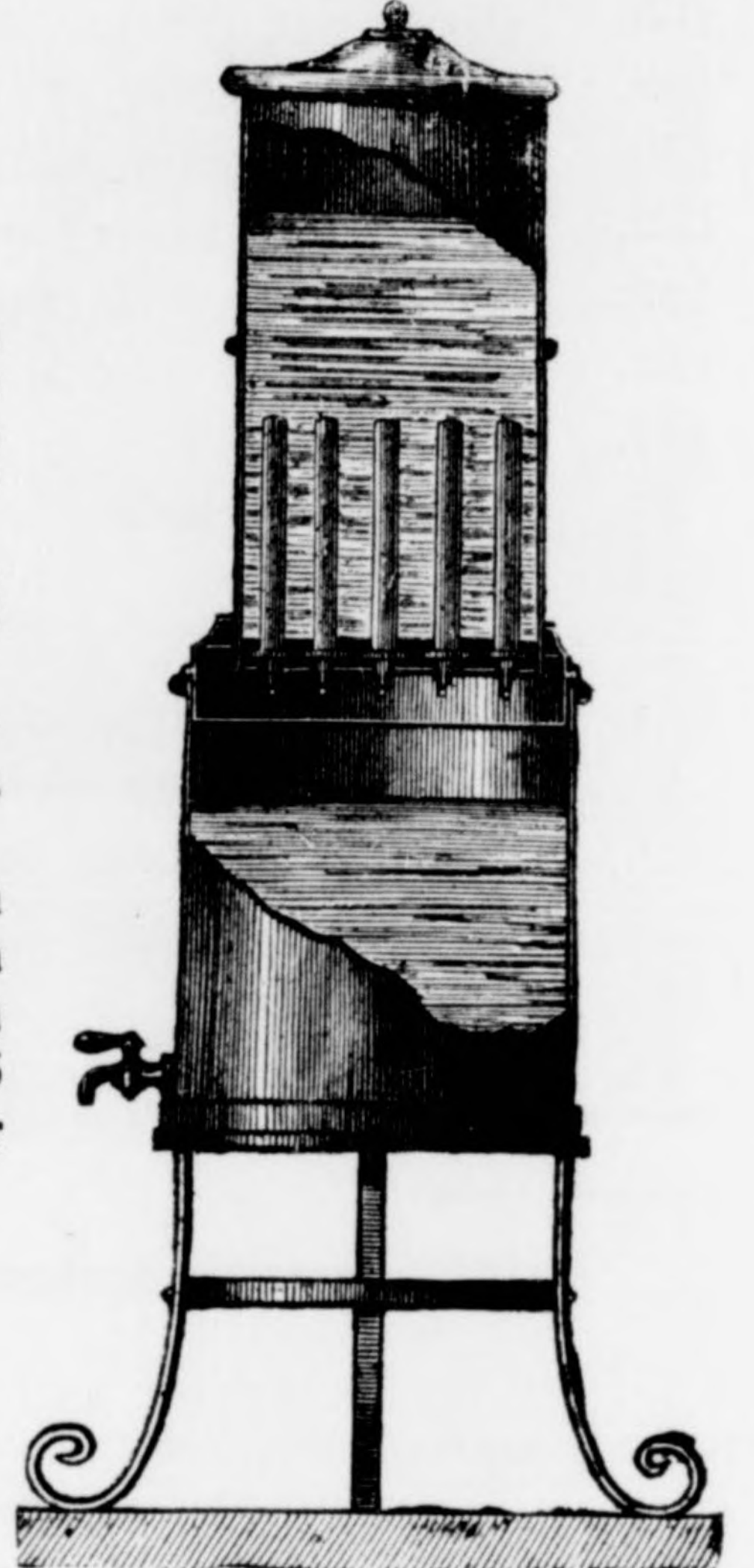
ZELLERIN MÁTYÁS

es. és kir. udv. szállító

Budapesten, VII. nagydíófa-utca 14. sz.
és Sebestyen-tér 4. sz.

Árjegyzék és magyarázatok kívánatra bérmentve küldetnek.

Háztartási szűrő, feltöltésre berendezve.

Isten

legnagyobb ajándéka az egészség.

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes biztonsággal:

Egger díjjutalmazott

Mell-Pastillái.

Számtalan hálaírat tanuskodik erről és senki el ne mulassza idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend gyógyszerárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Ödön gyógyszer, valamint az

Egger A fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs, Nussdorf.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

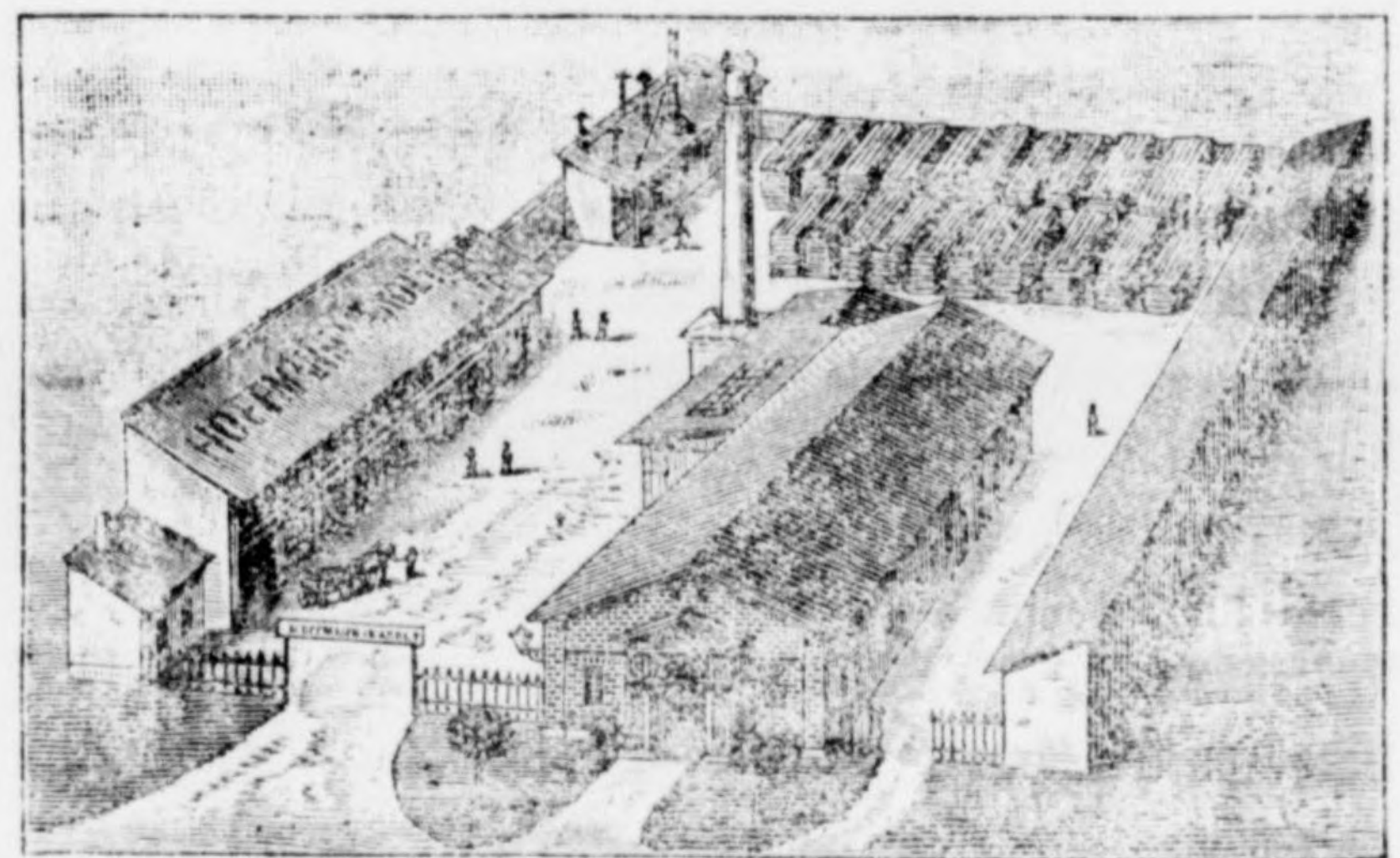
butor-raktára.

asztalosárúk-gyára

óposta-utca 14. szám.

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók 1-25 széles, 2-50 magas
Keresztajtók 0-90 " 2-10 "
Árnyékszék- és kamaraajtók 0-70 " 1-90 "

Ablakok bel- és külső szárnyal 1-00 szél. 2-00 mag.
" bel- és külső szárnya betel. nyiló 1-00 " 2-00 "
Ablakok bel- vagy külső szárnyal 1-00 " 2-00 "
Árnyékszék- és kamara-ablakok 30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készítettnek.